

[A. P. Hansen.]

maatte kunne være tilfredse i saa Henseende. Jeg beklager, at der ikke har kunnet opnaas Enighed mellem samtlige politiske Partier om Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Naar der nu synes at være en saadan Utilfredshed med hele dette Lovgivningsarbejde, vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at blandt Landmænd ude omkring — jeg tænker i denne Forbindelse ikke alene paa de mindre Landbrugere, men ogsaa paa større Landbrugere, maaske med Undtagelse af det store Landbrug — er der ikke udelt Tilfredshed med den Stilling, som Oppositionspartierne indtager over for dette Spørgsmaal. Der er imidlertid ikke noget at gøre ved det. Jeg anfører blot dette, for at man ikke blindt skal tro, at man har hele Landbrugets Tilslutning til de Synspunkter, som man har givet Udtryk for under de Forhandlinger, som er blevet ført om dette og sideløbende Lovforslag.

Hvis man drager en Sammenligning mellem Forholdene i Danmark og Forholdene i de øvrige Lande i Europa, tror jeg, vi alle maa indrømme, at Danmark vel er det Land, der har de bedste Forhold for hele Befolkningen. Det synes ikke altid, at man tilstrækkeligt skønner paa dette. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa den Utilfredshed, som finder Udtryk fra forskellig Side, men jeg synes, at vi her paa Rigsdagen skulde undlade at appellere til den Utilfredshed, som er saa forfærdelig let at fremkalde. Vi maa se saadan paa det, at Vanskelighederne er paaført os udefra, og at vi efter bedste Evne bør søge at tilvejebringe de bedst mulige økonomiske Forhold for de flest mulige og helst for alle her i Landet.

Paa nærværende Tidspunkt skal jeg ikke komme dybere ind paa Lovforslaget, men kun paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Hauch: Den højtærede Landbrugsminister henviste til, at der mellem Regeringen og de fire udvalgsberettigede Partier paa Rigsdagen var paabegyndt indledende Forhandlinger om en Ordning af Landbrugets Forhold, idet man fra Regeringens Side saavel som fra anden Side erkender, at saadan som Udviklingen er blevet, maa der træffes Foranstaltninger til en Udligning af de unormale Vilkaar, hvorunder Erhvervet i Øjeblikket arbejder. Jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at det vilde være i ganske overordentlig

høj Grad ønskeligt, om man paa den danske Rigsdag i en alvorlig og vanskelig Tid kunde samles i Enighed om Løsningen af denne Opgave. Paa Forhaand skulde det ikke synes udelukket, idet man fra Regeringens og Regeringspartiernes Side erkender, at den ændrede Valutapolitik, der blev indført den 1. September her i Landet, har medført Forskydninger i de økonomiske Vilkaar, som det ikke er naturligt at opretholde. Dersom det er Regeringens og Regeringspartiernes alvorlige Mening, at der her skal træffes en Ordning, hvorved man udjævner disse Uligheder, skulde det ikke synes udelukket at naa til et Resultat. Jeg har dog nogen Tvivl om Regeringens Vilje i saa Henseende. Jeg skal bare nævne et enkelt Eksempel og i øvrigt ikke komme stærkt ind paa at belyse dette. Den højtærede Landbrugsminister erklærede her, at det havde været ham meget magtpaaliggende at faa noget større Tilslutning til det foreliggende Forslag. Det kan imidlertid ikke være noget Ønske, som har betydning meget for Regeringen og for Flertallet, hvad man kan se af den Omstændighed, at der i Virkeligheden ikke mellem de fire Partier og Regeringen har været nogen Uoverensstemmelse om det urimelige Forhold mellem den Pris, der opnaaedes for Brødkorn, og den Pris, som de Folk, der afleverede deres Brødkorn, kunde købe Erstatningskorn til. Den højtærede Landbrugsminister ved, at Landbrugsorganisationerne i sin Tid gav Ministeren Tilslutning til det Forslag, han stillede om Maksimalpriser paa Korn og om, at et vist Forhold mellem Prisen paa Foderkorn og Prisen paa Brødkorn skulde give Mulighed for, at der kunde finde Ombytning Sted uden nogen Udgift for dem, der avlede Brødkorn. Der har fundet Forskydninger Sted her, som er ganske urimelige. Alle var enige om, at de skulde rettes, alle var villige til at medvirke til at rette dem, men de, der ikke vilde være med til at rette dem paa en naturlig Maade, var Regeringen og Regeringspartierne. Derfor synes jeg, den højtærede Landbrugsminister skulde tale saa stille om, at Regeringspartierne har ønsket at samle Rigsdagen til Løsning af disse Spørgsmaal.

I øvrigt bliver det mere og mere klart, at den forfejlede økonomiske Politik, som Regeringen slog ind paa i September, da den forlod Sterling, bliver ganske overordentlig vanskelig for Regeringen, og jo før man erkendte det urigtige i det, man dengang gjorde under den forkerte Forudsætning, at Priserne paa Landbrugsvarer vilde stige, saa at Dækning herigennem vilde